

følge reglerne i det land, der skal udlevere materialet. Han er desuden af den opfattelse, at kildebeskyttelse udtrykkeligt bør nævnes i den paragraf, der handler om, hvornår et land kan nægte at udlevere beviser til et andet land. Steve Peers, der er professor ved universitet i Essex, udtrykker også stærk kritik af bevisordren, hvor pressfriheden ikke er nævnt som en hjemlet interesse.

Svar (4/8 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Justitsministeren har til brug for besvarelsen oplyst følgende:

Som nævnt i spørgsmålet er der på EU-plan fremsat forslag til en rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager (KOM (2003) 688 endelig). Det fremsatte forslag har til formål at sikre, at en europæisk bevissikringskendelse, som er udstedt i en medlemsstat (udstedelsesstaten), som udgangspunkt skal anerkendes af den medlemsstat, der skal gennemføre kendelsen (fuldbyrdesstaten), uden yderligere formaliteter. Af forslaget følger dog, at fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse sker på samme måde, som myndigheden i fuldbyrdesstaten normalt fremskaffer bevismateriale.

Det følger endvidere af forslaget, at medlemsstaterne ikke i ethvert tilfælde vil skulle anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, og medlemsstaternes fuldbyrdende myndigheder vil således bl.a. kunne afvise at anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis der ifølge fuldbyrdesstatens lovgivning gælder immuniteter og privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, jf. forslagens artikel 15, stk. 2, litra b.

Denne bestemmelse – som svarer til, hvad der følger af den allerede vedtagne rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder og bevismateriale (artikel 7, stk. 1, litra b) – indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at fuldbyrdesstatens myndigheder vil kunne afslå at anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis det bevismateriale, som kendelsen vedrører, vil skulle fremskaffes gennem tvangsindgreb hos personer, der er omfattet af retsplejelovens § 172 (dvs. redaktører og redakti-

onelle medarbejdere), og der er tale om materiale, som indeholder oplysning om forhold, som de pågældende personer efter retsplejelovens § 172 er fritaget for at afgive forklaring om som vidne i sagen.

De særlige begrænsninger, der således gælder i dansk ret med hensyn til ransagning, beslaglæggelse og editionspålæg vedrørende materiale hos bl.a. journalister, jf. herved bestemmelserne i retsplejelovens § 795, stk. 2, § 803, stk. 2, og § 804, stk. 4, vil således efter Justitsministeriets opfattelse kunne opretholdes, hvis det fremsatte forslag til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse vedtages.

Spm. nr. S 4555

Til integrationsministeren (28/6 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde udlændingelovens § 25 har været anvendt i perioden fra 1994-2004, og oplyse på hvilken baggrund de pågældende er udvist?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 2953 oplyste ministeren, at der allerede i dag er hjemmel til at udvise en udlænding ved en administrativ beslutning, hvis udlændingen skønnes at være til fare for statens sikkerhed og selvstændighed.

Dette er fastlagt i udlændingelovens § 25. Spørgeren ønsker i denne forbindelse oplyst, i hvor mange tilfælde pågældende bestemmelse er taget i anvendelse inden for de seneste ti år.

Spørgeren ønsker samtidig, at ministeren redegør for med hvilken baggrund, de udviste er blevet sendt ud af Danmark, herunder naturligvis om der i enkelte tilfælde har været mistanke om, at den udviste kunne tænkes at indgå i terroraktivitet i Danmark.

Svar (23/7 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår af ministeriets udvisningsredegørelser for 1999, 2000, 2001 og 2002, at ingen udlændinge er udvist efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 i perioden